

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D. v právní věci

žalobce: P. D. T.

proti

žalovanému: Ředitelství služby cizinecké policie, IČO 00007064
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2024, č. j. CPR-54327-3/ČJ-2024-930310-V235,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 11. 10. 2024, č. j. KRPE-74190-66/ČJ-2024-170022-SV, bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 a 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), uloženo správní vyhoštění a stanovena doba 4 let, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, neboť pobýval na území České republiky bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu nebyl oprávněn, a současně opakovaně porušoval právní předpis. Proti tomuto rozhodnutí si žalobce podal

blanketní odvolání. Žalovaný rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), odvolání žalobce pro opožděnost zamítl.

2. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou podanou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 172 zákona o pobytu cizinců. Žalobce namítal, že řízení je zatíženou vadou, když správní orgán I. stupně pokračoval v řízení a vyzval žalobce k doplnění odvolání, ačkoli bylo odvolání podáno po uplynutí zákonné lhůty, čímž vzbudil u žalobce legitimní očekávání, že bude odvolání meritorně projednáno. Zároveň žalobce uvedl, že v době podání odvolání se nacházel v odlehlé horské oblasti ve Vietnamu, kde nebylo možné zajistit včasné odeslání odvolání prostřednictvím datové schránky. Žalobce také namítal, že rozhodnutím správního orgánu I. stupně bylo porušeno jeho základní právo vyplývající z čl. 3 odst. 3 Listiny základních práv a svobod (dále jen „LZPaS“), dle kterého nikomu nesmí být způsobena újma na právech pro uplatňování jeho základních práv a svobod, zároveň bylo zasaženo do jeho práva na soukromý a rodinný život dle čl. 10 odst. 2 LZPaS a do práva odepřít výpověď dle čl. 37 odst. 1 LZPaS.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a na shromážděný spisový materiál. Žalovaný má za to, že postupoval v souladu s ust. § 92 odst. 1 správního řádu, když opožděné odvolání zamítl. Zároveň neshledal předpoklady pro přezkoumání napadeného rozhodnutí v přezkumném řízení, ani předpoklady pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Dále uvedl, že k odstranění vad odvolání vyzval žalobce v souladu s ust. § 37 odst. 3 správního řádu. K námitce žalobce, že se v době podání odvolání nacházel v odlehlé horské oblasti ve Vietnamu, kde nebylo možné zajistit včasné odeslání odvolání prostřednictvím datové schránky, poukázal na to, že žádné dokumenty dokládající tato tvrzení žalobce nejsou součástí spisového materiálu žalovaného, zároveň byl žalobce v rámci správního řízení zastoupen zmocněncem, který převzal prostřednictvím datové schránky rozhodnutí správního orgánu I. stupně dne 21. 10. 2024 a taktéž podal za žalobce odvolání prostřednictvím datové schránky dne 3. 11. 2024. Ve svém postupu žalovaný neshledal žádná pochybení, když postupoval v souladu s právními předpisy. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl žalobu zamítnout.
4. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.), přičemž při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí. Krajský soud následně dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Předně soud uvádí, že žalobou napadené rozhodnutí je oprávněn přezkoumat v mezích žalobních bodů, a to pouze z hlediska toho, zda odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo učiněno včas či opožděně. Ostatními námitkami není krajský soud oprávněn se zabývat, neboť o nich žalovaný v napadeném rozhodnutí nerozhodoval. Ten se totiž ve svém rozhodnutí nezabýval samotnou podstatou věci, když předmětem odvolacího řízení bylo toliko posouzení včasnosti, resp. opožděnosti podaného odvolání. Závěr o tom, v jakém rozsahu je krajský soud oprávněn přezkoumat napadené rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto odvolání pro opožděnost, vychází i z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2006, čj. 4 As 6/2005-59, www.nssoud.cz).

6. Podle § 83 odst. 1 věty první správního řádu: *Odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.*
7. Podle § 170 odst. 2 zákona o pobytu cizinců: *Proti rozhodnutí o správním vyhoštění lze podat odvolání do 10 dnů; jde-li o rozhodnutí o správním vyhoštění cizince mladšího 18 let, činí lhůta pro odvolání 15 dnů. Odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění má vždy odkladný účinek.*
8. Podle § 92 odst. 1 správního řádu: *Opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřipustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.*
9. Podle § 41 odst. 2 správního řádu: *Požádat o prominutí zmeškání úkonu účastník může do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit. S požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jím správní orgán nezabývá.*
10. Ze správního spisu soud zjistil, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 11. 10. 2024, č. j. KRPE-74190-66/ČJ-2024-170022-SV, obsahuje řádné poučení o možnosti podat odvolání dle § 81 odst. 1 správního řádu ve lhůtě do 10 dnů ode dne doručení rozhodnutí dle § 170 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Žalobce byl ve správním řízení zastoupen zmocněncem, kterému bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně dodáno do datové schránky dne 11. 10. 2024. Vzhledem k tomu, že se zmocněnec žalobce do datové schránky nepřihlásil, nastala 10. den od dodání rozhodnutí do datové schránky, tedy dne 21. 10. 2024, fikce doručení. Od tohoto dne je pak počítána 10denní lhůta pro podání odvolání. Poslední den pro podání odvolání byl tedy čtvrtek 31. 10. 2024, přičemž odvolání bylo podáno žalobcem, resp. jeho zmocněncem až dne 3. 11. 2024. Odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak bylo podáno po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro podání odvolání a odvolací správní orgán rozhodl správně, když odvolání v souladu s ust. § 92 odst. 1 správního řádu pro opožděnost zamítl.
11. K námitce žalobce, že výzva správního orgánu I. stupně k doplnění opožděně podaného odvolání u něho vzbudila oprávněný dojem, že bude odvolání meritorně projednáno, soud konstatuje, že tento úkon nemůže žalobci založit legitimní očekávání meritorního přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí. Jak vyplývá z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, čj. 6 Ads 88/2006-132: „*Správní praxe zakládající legitimní očekávání je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Takovou praxí je správní orgán vázán. Jen taková správní praxe je doplněním psaného práva a je způsobilá modifikovat pravidla obsažená v právní normě.*“ Žalobce by se tedy mohl dovolávat legitimního očekávání za předpokladu, že by jeho očekávání bylo založeno ustálenější dlouhodobou rozhodovací praxí správního orgánu. O takový případ se zde nejedná. Popsaný nadbytečný procesní úkon správního orgánu I. stupně nezakládá právo žalobce na meritorní projednání věci a nejedná se ani o takovou vadu řízení, pro kterou by bylo namístež žalobou napadené rozhodnutí zrušit.
12. K námitce žalobce, že se v době podání odvolání nacházel v odlehlé horské oblasti ve Vietnamu, kde nebylo možné zajistit včasné odeslání odvolání prostřednictvím datové schránky, krajský soud uvádí, že žalobce nevyužil možnosti požádat o prominutí zmeškání

úkonu spolu s podáním odvolání ve lhůtě 15 dnů od odpadnutí překážky podle § 41 odst. 2 správního řádu, jak uvedeno shora. Po uplynutí uvedené lhůty již nelze zmeškání včasného podání odvolání prominout (viz rozsudek NSS ze dne 22. 3. 2017, č. j. 2 Azs 335/2016–35). Žalovaný proto postupoval v souladu se zákonem, když opožděné odvolání žalobce zamítl podle § 92 odst. 1 správního řádu.

13. V dané věci přitom žalobce uvedenou námitku o nemožnosti podat včas odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně uplatnil prvně až v žalobě. Nadto je třeba konstatovat, že žalobce byl v rámci správního řízení zastoupen zmocněncem, jemuž bylo doručeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně a jehož prostřednictvím žalobce podal opožděné odvolání. Tyto okolnosti tak poněkud oslabují věrohodnost tvrzení žalobce o nemožnosti podat odvolání.
14. Co se týče žalobcem uplatněné námitky, že rozhodnutím správního orgánu I. stupně byla porušena jeho základní lidská práva a svobody, tak tou se krajský soud nemohl zabývat, neboť žalované rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto odvolání podle § 92 odst. 1 správního řádu není výsledkem meritorního přezkoumání obsahu napadeného správního rozhodnutí, ale jedná se pouze o procesní rozhodnutí konstatující opožděnost odvolání, aniž by byla, jakkoliv hodnocena a zkoumána věcná a právní stránka rozhodnutí. Dále platí, že pokud již prvostupňové správní rozhodnutí nabylo právní moci, je povinností odvolacího správního orgánu zkoumat, zda nejsou dány předpoklady pro zahájení řízení o některém z mimořádných opravných prostředků (§ 92 odst. 1 věta druhá správního řádu). Pokud měl žalovaný již v době, kdy vydával zamítavé rozhodnutí podle § 92 odst. 1 věta první správního řádu, jasno v tom, že posuzované předpoklady pro jeho další postup dány nejsou, nepochybil, když sdělil tuto informaci žalobci přímo v žalovaném rozhodnutí, nicméně bez ní by rozhodnutí o zamítnutí odvolání zcela obstálo (viz rozsudky NSS ze dne 1. 3. 2013, č. j. 9 As 172/2012–32, ze dne 3. 6. 2015, č. j. 3 Azs 75/2015–386. 8. 2015, č. j. 2 Azs 101/2015–32).
15. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
16. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle zásady úspěchu ve věci zakotvené v § 60 odst. 1, 7 s. ř. s., když žalobce nebyl v soudním řízení úspěšný a žalovanému jako správnímu orgánu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rozsah jeho běžné úřední činnosti (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS. Běžnou úřední činnost by přesahovaly zejména náklady správního orgánu vynaložené na obranu proti žalobám zjevně šikanózním, viz např. rozsudky NSS ze dne 8. 3. 2012, č. j. 2 As 45/2012-11, ze dne 26. 10. 2011, č. j. 7 As 101/2011-66, č. 2601/2012 Sb. NSS).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 14. ledna 2025

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně